

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **E. J., s. r. o.**, so sídlom X. O. – M. Č. R., IČO X. zast. JUDr. M. K., advokát so sídlom v B., J. proti žalovanej v I. rade **Z. M. v konkurze**, D. S., R. v II. rade **JUDr. A. K.**, P., N., správkyňa konkurznej podstaty úpadcu Z. M., D. S., R. za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaných **I. N.**, Z. O., M. zást. JUDr. T. N., advokát so sídlom v N. Z., K. **o určenie pravosti pohľadávky**, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave 31 CoKR/2/2012-274 zo dňa 6. marca 2014 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 31CoKR/2/2012-274 zo dňa 6. marca 2014 **o d m i e t a**.

Žalovaným náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Trnava rozsudkom č. k. 44Cbi/4/2007-231 zo dňa 4.4.2012 žalobu zamietol a konanie o vzájomnom návrhu žalovanej v II. rade zastavil. Trovy konania nepriznal žiadnemu z účastníkov.

V odôvodnení uviedol, že pôvodný žalobca JUDr. M. K. sa žalobou, podanou dňa 03. 07.2007 domáhal, aby súd určil, že pohľadávka žalobcu voči žalovanej v I. rade vo výške 3 000 000 Sk z titulu vystavenia zmenky zo dňa 09.10.2006 je pravá a nesporná.

Poukázal na skutočnosť, že uznesením sp. zn. 41K 1/2007 zo dňa 14.03.2007 Okresný súd Trnava vyhlásil konkurz na majetok žalovanej v I. rade a za správkyňu konkurznej podstaty ustanovil žalovanú v II. rade. Do konkurzného konania si žalobca prihlásil dňa 23.03.2007 pohľadávku vo výške 3 000 000 Sk, ktorú žalovaná v II. rade poprela podaním zo dňa 16.05.2007.

Dňa 12.05.2009 bol súdu doručený vzájomný návrh žalovanej v II. rade, ktorým žiadala určiť, že veriteľ JUDr. M. K. nemá nárok na zaplatenie prihlásenej pohľadávky. Súd prvého stupňa uznesením č. k. 44Cbi 4/2007-126 zo dňa 06.12.2008 pripustil, aby z konania vystúpil žalobca JUDr. M. K. a na jeho miesto vstúpil žalobca E. J., s. r. o., ktoré žalovaná v II. rade napadla odvolaním. Uznesením č. k. 21CoKR 3/2010-171 zo dňa 31.03.2010 odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podala žalovaná v II. rade dovolanie, ktoré dovolací súd odmietol.

Žalovaná v II. rade namietala, že po zámene účastníkov na strane žalobcu teda po vstupe obchodnej spoločnosti E. J., s. r. o. do konania na strane žalobcu, tento nemá spôsobilosť byť účastníkom konania. V tejto súvislosti súd prvého stupňa s poukazom na ustanovenie § 18 a nasl. Obchodného zákonníka a § 19 O. s. p. konštatoval, že uvedený žalobca je existujúcou právnickou osobou, ktorá má spôsobilosť byť účastníkom konania pričom je irelevantné, že ide o konanie vyvolané konkurzom. Námietky žalovanej v II. rade môžu mať význam iba pri posudzovaní aktívnej legitimácie žalobcu.

Súd prvého stupňa ďalej uviedol, že vo veci samej si žalobca uplatnil nárok na určenie, že pohľadávka voči žalovanej v I. rade z titulu vystavenej zmenky je pravá a nesporná, keďže v konkurznom konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 41K 1/2007 žalovaná v II. rade ako správkyňa konkurznej podstaty poprela prihlásenú pohľadávku. V incidenčnom konaní si môže uplatniť právo na určenie pravosti pohľadávky iba veriteľ, ktorý je účastníkom konkurzného konania. Súd mal v konaní preukázané, že nový navrhovateľ E. J., s. r. o. dosiaľ nie je účastníkom predmetného konkurzného konania. Súd preto dospel k záveru, že žalobca nie je vecne aktívne legitimovaný, keďže nie je nositeľom hmotného práva /práva na určenie oprávnenosti prihlásenej pohľadávky v konkurze/, priznania ktorého sa žalobou domáha. Keďže v konaní súd ustálil nedostatok aktívnej legitimácie žalobcu, čo je dôvodom na zamietnutie žaloby, nezaoberal sa tvrdeniami procesných strán, týkajúcich sa dôvodnosti uplatneného nároku.

Žalovaná v II. rade na pojednávaní, konanom dňa 4.4.2012 vzala vzájomný návrh zo dňa 06.05.2009 v celom rozsahu späť. Súd preto v tejto časti po tom, čo žalobca so späťvzatím súhlasil, konanie podľa § 96 O. s. p. zastavil.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

Na odvolanie žalobcu proti výroku rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bola žaloba zamietnutá, Krajský súd Trnava v napadnutej časti rozsudkom č. k. 31 CoKR/2/2012-274 zo dňa 6.13.2014 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil.

S rozhodnutím súdu prvého stupňa vo veci samej a jeho odôvodnením sa v celom rozsahu stotožnil / § 219 ods. 2 O. s. p. /.

Uviedol, že s prihliadnutím na právoplatné rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č. k. 3CoKR/6/2011 zo dňa 18.5.2011 nebolo možné žalobe vyhovieť, pretože žalobca neuviedol relevantné skutočnosti nasvedčujúce nesprávnemu právnomu posúdeniu veci súdom prvého stupňa /okrem námietok smerujúcich k rozhodnutiu Krajského súdu v Bratislave č.k. 3CoKR/6/2011 zo dňa 18.5.2011/. Keďže žalobcu dosiaľ nie je možné považovať za účastníka aktívne legitimovaného v predmetnej veci o určenie pravosti prihlásenej pohľadávky, súd prvého stupňa správne žalobu zamietol.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie.

Podľa jeho názoru v priebehu konania pred odvolacím súdom ako aj súdom prvého stupňa bola zmarená spravodlivosť a podporujú sa machinácie v konkurznom konaní, ktoré boli bezvýsledne signalizované v konaní, vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 41/K/1/2007. Je v rozpore s platnou legislatívou, aby v jednom konkurznom konaní sp. zn. 41/K/1/2007 rozhodovali dva odvolacie súdy, a to Krajský súd v Bratislave a Krajský súd v Trnave. Považuje to za úmyselnú manipuláciu s konkurzným konaním.

Krajský súd v Bratislave vo veci sp. zn. 3 CoKR 6/2011 úmyselne prerušil konanie o vstupe žalobcu do konkurzného konania do právoplatného ukončenia incidenčného konania vedeného na Okresnom súde v Trnave sp. zn. 25 Cbi/5/2007 a 44 Cbi/7/2007. V tomto odvolacom konaní, ktoré iniciovala správkyňa konkurznej podstaty odvolaním, bolo zablokované konanie o povolenie vstupu nového žalobcu do konkurzného konania. V dôsledku toho súd nemôže uznať pravosť pohľadávky, pretože je prerušené konanie o vstupe nového veriteľa do konkurzného konania. Tým bolo porušené právo na spravodlivé

konanie, v dôsledku čoho vznikla škoda minimálne vo výške prihlásenej pohľadávky do konkurzného konania. Namíeta tiež, že došlo k úmyselnému nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, keďže špeciálna príslušnosť na prejednanie predmetnej veci nebola daná a vo veci odvolania mal konať Krajský súd v Trnave. V konaní preto rozhodovali nezákonní sudcovia a senát bol nesprávne obsadený, v dôsledku čoho je konanie na odvolacom súde zaťažené procesnou vadou v zmysle § 237 písm. g/ O. s. p.

Navrhuje, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu ako aj súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil Okresnému súdu v Trnave na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací /§ 10a ods. 1 O. s. p./ po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania /§ 240 ods. 1 O. s. p./, ktorý je zastúpený advokátom /§ 241 ods. 1 veta druhá O. s. p./, bez nariadenia dovolacieho pojednávania v zmysle § 243a ods. 3 O. s. p. najskôr skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa. Dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné, preto je potrebné ho podľa § 243b ods. 5 veta prvá O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietnuť.

Dovolanie má v systéme opravných prostriedkov občianskeho súdneho konania osobitné postavenie. Z príslušných ustanovení O. s. p. je zrejmé, že ním ako jedným z mimoriadnych opravných prostriedkov nemožno napadnúť každé rozhodnutie súdu, ale možno ním napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa /§ 236 ods. 1 O. s. p./.

Podľa § 243b ods. 5 veta prvá O. s. p. ustanovenia § 218 ods. 1, § 224 ods. 1, § 225 a § 226 platia pre konanie na dovolacom súde obdobne.

Podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Dovolanie proti rozsudku odvolacieho súdu je prípustné, ak ním bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej /§ 238 ods. 1 O. s. p./, alebo ak sa v ňom odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci /§ 238 ods. 2 O. s. p. /, alebo ak ním bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku

súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 /§ 238 ods. 3 O. s. p./.

Dovoláním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu znaky vyššie uvedených rozhodnutí nemá. V prejednávanej veci odvolací súd potvrdil rozsudok Okresného súdu v Trnave ako súdu prvého stupňa, pričom však vo výrokovej časti prípustnosť dovolania nevysslovil. Je preto nepochybné, že dovolanie žalobcu v zmysle ustanovení § 238 ods. 1 až 3 O. s. p. prípustné nie je.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O. s. p. ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na procesnú vadu uvedenú v § 237 O. s. p., neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku podľa § 238 O. s. p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O. s. p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd, vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia. Ak je konanie postihnuté niektorou z väd, vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/, možno dovoláním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 238 O. s. p. vylúčené.

Žalobca v dovolaní poukazuje na existenciu dovolacieho dôvodu podľa § 237 písm. g/ O. s. p. s tým, že v odvolacom konaní rozhodovali nezákonní sudcovia, keďže v predmetnej veci mal rozhodovať ako odvolací súd Krajský súd v Trnave, ktorý však aj v dovolaní napadnutej veci rozhodoval. Jeho námietka tak zrejme smeruje proti inému rozhodnutiu vydanému v priebehu konkurzného konania /č. k. 3CoKR/6/2011/. Iné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až g/ žalobca nenamietal a v odvolacom konaní vady tejto povahy ani nevyšli najavo. Pokiaľ žalobca poukazuje na to, že v priebehu konkurzného konania došlo zo strany správkyne konkurznej podstaty k nezákonnému postupu v úmysle znemožniť mu uplatnenie jeho pohľadávky, jedná sa o skutočnosti, ktorých dôvodnosť by bola predmetom posudzovania orgánov činných v trestnom konaní.

Keďže v danom prípade dovolanie žalobcu proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je podľa § 238 O. s. p. prípustné a vady konania uvedené v § 237 písm. a/ až g/ O. s. p. neboli zistené, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací dovolanie žalobcu podľa § 243b ods. 5 veta prvá O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. ako neprípustné odmietol.

So zreteľom na odmietnutie dovolania pre jeho neprípustnosť sa dovolací súd nezaoberal otázkou vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 5 veta prvá O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p. Keďže žalovaní si trovy dovolacieho konania neuplatnili, neboli im priznané.

.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok..

V Bratislave, 29. apríla 2015

JUDr. Viera Pepelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mária Némethová